

П. П. Ротач

Кривенко Євген Іванович

КРИВЕНКО Євген Іванович (03. 02. 1912, Варшава – 21. 02. 1960, Київ) – письменник. Батько [М. Кривенка](#). Учасник рад.-фін. та 2-ї світ. воєн. Бойові нагороди. 1914 з родиною переїхав до Полтави, де закін. технікум транспорт. будівництва (1931). Працював на буд-ві шосей. доріг у Туркменістані, від 1933 – міських парків у Києві. Після 2-ї світової війни – на творчій роботі. Писав. рос. мовою. Дебютував 1930 віршем «Голос шахт» у ж. «Червоне слово» (Харків). Автор повістей «Ночной сигнал» («Пионерия», 1959), «Там, где была тишина» (1960), «Наша Любушка» (1962; обидві – Київ).

Основні твори

Дорога храбрых. 1948; Завтра утром. 1950; Чуден Днепр. 1952; Мечты сбываются. 1953; Путиловцы пришли. 1954; Иду к тебе. 1956; Костры. 1957; Радость моя – Украина. 1957; Ласточки летают высоко. 1960; Станция Мечта. 1961; усі – Київ.

Рекомендована література

1. Палійчук Б. Його серце було прекрасним (До 50-річчя з дня народження Євгена Кривенка) // ЛГ. 1962, 6 лют.;
2. Ротач П. Його любов і життя – Полтава // Прапор. 1962. № 10.

Покликання на статтю:

Кривенко Євген Іванович / П. П. Ротач // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2014. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-248>

2001-2023 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).